

DANGER DAN

TARİHİYLE YÜZLEŞİYOR

LESLEY-ANNE & MONICA LIM

Andre ve diđer bütön gizli süper kahramanlar için...

BÖLÜM

Danger Dan araziyi şöyle bir taradı. Volkan patlamaya yaklaşmış, lavlar ise çoktan dağdan aşağı akmaya başlamıştı. Karargahının lav karşısı güç kalkanı, titreşen mavi bir daire oluşturmuştu ve Danger Dan'ın görüş alanındaydı. Tehlikeli bir şekilde volkanın kenarına tutunmuştu Danger Dan. Dar kayalık çıkıntısı boyunca tıpkı bir yengeç gibi yan yan giderek yavaşça ilerliyordu. Her birkaç dakikada bir, volkan gümbürdüyor ve

Danger Dan'in yolunu taş yağmuruna tutup onu dengesini bozmakla tehdit ediyordu.

Tehlikeli bir durumla karşı karşıyaydı.

Ama Danger Dan tehlikeye hiç de yabancı değildi.

Saati biyledi ve ekranda parlak kırmızı bir 5 rakamı belirdi. Beş dakika! Felakete sadece beş dakika kalmıştı! Tam önünden akan ve karargaha giden yolunu kapatan lavları görünce dehşete kapıldı. Danger Dan telaş içinde etrafına göz gezdirdi. O an lav akıntısının ortasında yüzen kaya adacığını gördü! Bulunduğu çıkıntıdan sıçradı ve kayalık Dan'in büyük atlayışından hemen sonra parçalandı! Yüzen adacığa ustalıkla indi ve karargaha doğru son bir atlayış için kendini hazırladı. Eğer iyi planlarsa, çatıya güvenli bir iniş yapabilirdi. Tam o anda ne yazık ki kocaman bir kaya parçası yüzen adacığa çarptı ve Danger Dan'i havaya fırlattı.

Yoksa bu Danger Dan'in sonu mu olacaktı?

KÜT

Danny kalem kağıtları dört bir yana fırlatarak küt diye çalışma masasının üstüne düştü. Superman pozu verip “Evet! Danger Dan yine iş başında!” dedi gururla.

“Sefil çocuğun tekisin!” diye bağırdı en büyük ablası Amy. Ablası 18 yaşındaydı ve A seviye sınavlarına hazırlanıyordu. Amy, Danny'nin koluna vurmaya yeltendi ama o, masadan yuvarlanarak tam zamanında kaçtı. Amy'nin refleksleri çok da hızlı sayılmazdı. Onun özel gücü, çok büyük bir ağızının olmasıydı. Okulun münazara takımının yıldız konuşmacısıydı ve onun sayesinde son iki yıldır bütün ulusal münazara şampiyonluklarını kazanmışlardı.

Onun ilkesi şuydu: “İkna edemiyorsan, kafa karıştır.” Kiminle olursa olsun konuşarak üste çıkabilirdi.

“Bizi rahatsız etmeyi kes, başbelası!” diye cıyakladı Danny’nin ortanca Ablası Betty. 16 yaşındaydı ve O seviye sınavlarına hazırlanıyordu. Danny’ye silgi fırlattıysa da isabet ettiremedi. Betty de hedef almada pek iyi sayılmazdı. Onun özel gücü, çok büyük bir beyninin olmasıydı. Betty, son 4 yılda Ulusal Matematik Olimpiyatları’nda, Fen Olimpiyatları’nda ve Tarih Olimpiyatları’nda birincilik elde etmişti. Ayrıca Ev Ekonomisi Olimpiyatları’nda sadece kimya dersi araç gereçleri ve biraz da soya sosu kullanarak balık köfteli bir erişte yapıvermiş ve yine birinci olmuştu.

“İlla bir sıkıntı çıkarmak zorunda mısınız!” diye kükredi Danny’nin en küçük ablası Candy. 12 yaşındaydı ve ilkokulu bitirme sınavına hazırlanıyordu. Candy’nin büyük bir ağzı ya da

büyük bir beyni yoktu. Onun... kendisi büyüktü. Judoda okul takımını temsil ediyordu ve genellikle rakipleri onunla karşı karşıya gelmek için dua ediyorlardı. Halterci bir fil kadar güçlüydü ve dehşete düşüren bir döndürme tekniği vardı, İnsanlar genellikle bu tekniğe “Candy Crush” diyorlardı.

Üçü tiksintiyle odaya baktı. Danny kitaplığın üstünden atlamıştı ve düşen kitaplar odanın her yerine dağılmış haldeydi. William Shakespeare’in Tüm Eserleri kitabının iri yarı bir cildi odanın ortasında yatıyordu. Danny’nin üstünde kaydığı kilim ise bir köşede buruşmuş duruyordu.

Zarar görmeden kurtulabilen tek eşya duvara yaslı vitrinlerdi. Birinde Amy’nin Münazara Şampiyonluk kupaları, diğerinde Betty’nin Olimpiyat sertifikaları, üçüncüsünde ise Candy’nin judo madalyaları sergileniyordu. Danny’nin hiç vitrini yoktu çünkü herhangi

bir yarışma kazandığı görülmemişti. Tabii lunaparkta düzenlenen dondurma yeme yarışmasını saymazsanız.

“Git buradan, Miki Fare.” diyerek dalga geçti Candy.

“Bana öyle deme!” diye bağırdı Danny. Bir anlığına durdu, kepçe kulakları öfkeden kıpkırmızı olmuştu. Bu hiç adil değildi! Danny’nin ne büyük bir ağız vardı ne de büyük bir beyni. Vücudunun da büyük olmakla uzaktan yakından alakası yoktu. Sahip olabileceği bütün büyüklük özellikleri içinden, Danny büyük kulakları almıştı. (Aslında çok büyük değillerdi ama hafif bir açıyla öne doğru duruyorlardı.)

“Ben Miki Fare değilim!” Danny ellerini kalçasına koyup bağırdı “Ben Danger Dan’im, Evrenin Koruyucusu Danger Dan!”

Candy ona tehditkar bir bakış attı ve yavaşça yerinden doğruldu. Danny ürküp geri geri gitmeye başladı. Candy Crush'ın nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Bu yüzden çabucak oturma odasından kaçıp ortadan kayboldu.